

תת"ע 18026/11/16 - מדינת ישראל נגד אייל צברי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 18026-11-16 ישראל נ' אייל צברי
לפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לביא

המאשימה

נגד

אייל צברי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 4.3.16, הודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "אני לא מודה. הטלפון היה או על המושב לידי או על ידית ההילוכים. כן החזקתי את סידור העבודה הוא היה מקופל".

ביום 5.2.17, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העידו עד תביעה 1, המתנדב מרקו מזרחי, עורך הדו"ח, מטעמו והוגש הדו"ח, שסומן ת/1 ועד תביעה 2, המתנדב שרגא פולסקי, מטעמו הוגש מזכר, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 4.3.16, בסמוך לשעה 15:30, נהג הנאשם ברכב בכביש 4, מכיוון דרום לכיוון צפון, בנתיב הימני ובהגיעו לק"מ 119, נצפה על ידי עדי התביעה, שנסעו בנתיב השני מימין ומשמאל לרכב הנאשם, כאשר הוא אוחז טלפון נייד בידו הימנית ומחזיק אל מול פניו.

הנאשם התבקש לעצור את הרכב, באמצעות הכריזה, הוריד את הטלפון מידו בתגובה ולאחר שנעצר בשול הכביש, ע"ת 1 הסביר לו את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אני יודע למה עצרתם אותי, אני לא דיברתי ולא סימסתי

רק החזקתי את הטלפון ואני מבקש שתרשום לי דו"ח על חוסר זהירות, כאילו שהחזקתי ניירות ביד".

ע"ת 1 נחקר והשיב כי אינו זוכר את הצבע של מכשיר הטלפון, אך משוכנע כי זה היה טלפון נייד ולא חפץ אחר וכך גם ע"ת 2.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא אחז בידו טלפון נייד, אלא סידור עבודה מקופל. לטענתו, הטלפון הנייד היה בתא ליד ידית ההילוכים או על מושב הנוסע והוא חתם על הדו"ח מבלי שקרא את הדברים שנרשמו מפיו.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

- 1.** עדי התביעה תיעדו באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. מ-ת/1 ו-ת/2, עולה כי ניידת המשטרה נסעה במקביל לרכב הנאשם ולשמאלו, כאשר אין כל רכב או דבר מה אחר המפריד ביניהם וחלון רכב הנאשם פתוח. העדים ציינו כיצד אחז הנאשם את הטלפון הנייד ועמדו בתוקף על כך, שלא מדובר בכל חפץ או עצם אחר.
- 2.** עדותם של עדי התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית. עדותם של עדי התביעה בבית המשפט, עשתה עלי רושם אמין ביותר. העדים עמדו על כך שהנאשם אחז בידו מכשיר טלפון נייד ושללו מכל וכל את הטענה כי אחז בדבר מה אחר.
- 3.** גרסת הנאשם, מאידך, לא עשתה עלי רושם אמין. דברי הנאשם לע"ת 1, במעמד רישום הדו"ח, יש בהם משום הודאה מלאה בביצוע העבירה וההסבר שנתן הנאשם, לכך שחתם על הדו"ח מבלי לקרוא את הכתוב בו, אין בה כדי לספק הסבר אמין בנסיבות אלה, שכן, התרשמתי כי הנאשם יודע לנהל את ענייניו, באופן מושכל ומחושב.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט' אדר תשע"ז, 07 מרץ 2017, במעמד ב"כ המאשימה